

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **M. C.**,
oskarżonego z art. 228 § 3 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 czerwca 2019 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Okręgowego w C.
z dnia 16 kwietnia 2019r., sygn. akt VII Ka [...],
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym Sądowi Okręgowemu w K.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w C. wystąpił z inicjatywą przekazania sprawy M. C. oskarżonego o przestępstwa z art. 228 § 3 i 4 k.k. i art. 230 § 1 k.k. wraz z apelacjami wniesionymi od wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia 24 lipca 2018 r., sygn. akt XVI K [...] wskazując, że M. C. od 10 października 1983 r. pełnił funkcję prokuratora w [...] prokuraturach. W ostatnim czasie zajmował stanowisko prokuratora Prokuratury Okręgowej w [...]. Był zatem osobą znaną w środowisku sędziowskim [...] sądów. Z niektórymi z sędziów utrzymywał kontakty na stopie nie tylko służbowej, lecz również koleżeńskej czy nawet towarzyskiej. Oskarżonym w niniejszej sprawie pozostawał również R. S., którego matka była sędzią Sądu Rejonowego w K., a który miał się powoływać na wpływy w [...] sądach i prokuraturach, w którym to procederze miał uczestniczyć również M. C..

Kilku prokuratorów [...] prokuratur występuje w sprawie w charakterze świadka. Ponadto za uwzględnieniem wniosku przemawiają okoliczności zarzucanych oskarżonemu czynów, w tym przede wszystkim przyjęcie korzyści majątkowej w zamian za wywarcie wpływu na skład orzekający Sądu Okręgowego w C. w celu wydania postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania. W tych realiach orzekanie w sprawie przez ten Sąd mogłoby spotkać się z zewnętrzną krytyką i zarzutami w zakresie realizacji zasady bezstronności, co narażałoby na uszczerbek dobro wymiaru sprawiedliwości, tym bardziej, że sprawa niniejsza spotyka się z żywym zainteresowaniem medialnym, którego przekaz ma krytyczny wydźwięk. Sąd występujący zwrócił również uwagę na fakt, że powyższa argumentacja legła u podstaw postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 29 maja 2014 r., kiedy to do tego Sądu po raz pierwszy wpłynęła sprawa przeciwko oskarżonemu M. C. wraz z apelacjami. Wówczas na skutek skierowanego w trybie art. 37 k.p.k. wystąpienia, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r., sygn. IV KO 48/14 przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w K.. Wyrokiem z dnia 11 stycznia 2016 r., sygn. IV Ka [...] Sąd ten zaskarżony wyrok uchylił i przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, skąd konieczność jej ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Okoliczności uprzedniego przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy nie uległy dezaktualizacji. Obecnie w pionie karnym Sądu Okręgowego w C. nie ma możliwości utworzenia trzyosobowego składu sędziowskiego, z którego choć jeden z sędziów nie znałby oskarżonego M. C.. Oznacza to, że uniknięcie eksponowanej społecznie sytuacji, w której z sędziami mającymi orzekać oskarżony nie utrzymywał kontaktów koleżeńskich byłoby niemożliwe, co mogłoby w odbiorze społecznym rodzić przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy.

Postulat Sądu Okręgowego w C. był zasadny. Słusznie podniesiono w nim, że przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości stanowiąca podstawę przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r., sygn. IV KO 48/14, nadal pozostaje aktualna. Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 11 stycznia 2016, sygn. IV Ka [...], uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania, a obecnie będzie ona przedmiotem kontroli

instancyjnej. Przytoczone powyżej okoliczności sprawiają, że zasadnym jest kolejne odstąpienie na etapie tego postępowania od ogólnych reguł określania właściwości miejscowej sądu. Nie jest pożądaną sytuacją, w której oskarżonego z sędziami sądu właściwego łączą relacje koleżeńskie czy towarzyskie, to bowiem może generować w opinii społecznej (choćby nawet niezasadne) przekonanie o braku warunków do obiektywnego orzekania. W niniejszej sprawie, zważywszy na przedstawione powyżej okoliczności, tego rodzaju zagrożenie pozostaje wysoce realne. Względ na przesłankę dobra wymiaru sprawiedliwości wymaga unikania takich sytuacji poprzez możliwość przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Podzielając zatem postulat zawarty w postanowieniu, Sąd Najwyższy przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w K.